

Subklaviyen Arteri Saran Desmoid Tümör: Olgu sunumu

Desmoid Tumor Surrounding the Subclavian Artery: Case report

Nuray Altundeğer Glden¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa
niversitesi Tıp Fakültesi,
Kalp Damar Cerrahisi AD

Sorumlu Yazar

**Dr. Öğr. Üyesi Nuray
Altundeğer Glden**

Tokat Gaziosmanpaşa
niversitesi Tıp Fakültesi,
Kalp Damar Cerrahisi AD

E-mail:

dr_nry2009@hotmail.com

zet

Agresif fibromatozisler (Desmoid Tümör) ilk olarak 1832’de McFarlane tarafından tanımlanmıştır. Miyofibroblastlardan oluşan bir yumuşak doku tmrdr. Uzak organ metastazı yapmazlar ancak lokal olarak invaziflerdir ve yüksek nüks oranına sahiplerdir. Ekstra-abdominal, abdominal ve intra-abdominal olmak üzere 3 tipi bulunur. Ekstra-abdominal fibromatozisler çocukluk yaş grubunda baskındır. En sık omuz bölgesi olmak üzere uyluk, sırt ve toraks duvarında görülürler. Geniş cerrahi sınırlarla lezyonu çıkarmak zor olduğundan ekstra-abdominal fibromatozislerin nüks oranları yüksektir. Bu alışmamızda 2. kez nüks etmiş ve subklaviyen arteri çepeçevre sarması nedeniyle artere bypass uygulanan 30 yaşındaki kadın olguyu sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Desmoid tümör, tedavi, subklaviyen arter

Abstract

Aggressive fibromatoses (Desmoid Tumor) were first described by McFarlane in 1832. It is a soft tissue tumor composed of myofibroblasts. They do not metastasize to distant organs, but are locally invasive and have a high recurrence rate. There are three types: extra-abdominal, abdominal and intra-abdominal. Extra-abdominal fibromatoses predominate in the childhood age group. They are most commonly seen in the shoulder region, but also in the thigh, back and thoracic wall. Because it is difficult to remove the lesion with wide surgical margins, the recurrence rate of extra-abdominal fibromatosis is high. In this study, we present a 30-year-old female patient who relapsed for the second time and underwent arterial bypass because of surrounding subclavian artery.

Key Words: Desmoid tumor, treatment, subclavian artery

Giriş

Desmoid tümör veya agresif fibromatoz, metastaz yapmayan ancak lokal olarak agresif özellikler gösteren, vücudun birçok yerinde oluşabilen yumuşak doku tümörlerinden biridir ve tüm yumuşak doku tümörlerinin % 3'n oluşturur (1).

Ekstraabdominal desmoid tümörlerin optimal tedavisi konusunda bir fikir birliği yoktur, bu nedenle optimal tedavi yönetimi için bir protokol oluşturulmamıştır. Kapsamlı cerrahi rezeksiyon standart tedavi olarak kabul edilir (2). Cerrahiye ek olarak, radyoterapi (RT) ve kemoterapi, radyofrekans ablasyon ve kriyoterapi, hormon tedavisi veya nonsteroidal antiinflamatuvar ilaçlar gibi çeşitli sistemik tedaviler kullanılabilir (3). Literatürde tedavinin ilk adımı olarak cerrahi yerine

bekle ve gr politikasını destekleyen raporlar da mevcuttur (4).

Olgu Sunumu

Daha önce iki kez sağ klaviküler bölgeden desmoid tümör rezeksiyonu yapılan 30 yaşındaki kadın hasta aynı bölgede şişlik şikayeti ile göğüs cerrahisi polikliniğine başvurdu. Sağ klaviküler bölgedeki eski insizyon bölgesinde yaklaşık 3x2 cm boyutunda kitle palpe edilmesi üzerine magnetik rezonans görüntüleme istendi. Yapılan MR görüntülemede, Sağ hemitoraksta apeks komşluğunda göğüs duvarında interkostal mesafede yaklaşık 34x27x20mm boyutlarında düzensiz şekilli yumuşak doku görünümünün olduğu, tariflenen lezyonun subklavyan arteri 180 dereceden fazla çevrelediği, subklavyan arter posteriorunda kitle içerisine uzanan yaklaşık 9 mm çapında müphem sakküler anevrizma ile uyumlu olabilecek görünüm olduğu (invazyon) (şekil 1) saptandı. Kalp damar cerrahisi polikliniğimize yönlendirilen hastanın yapılan muayenesinde sağ üst ekstremitte nabızları palpabl idi. Çekilen sağ üst ekstremitte bilgisayarlı tomografik anjiyografide sağ hemitoraksta apeks komşluğunda göğüs duvarında interkostal mesafede yaklaşık 4x5 cm boyutlarında düzensiz şekilli yumuşak doku görünümünün olduğu, subklavyen arteri 360 derece çevrelediği ve bu düzeyde arterde minimal darlığa neden olduğu görüldü. Göğüs cerrahisi kliniği ile birlikte değerlendirilen hastaya operasyon kararı alındı. Eski insizyon yerinden cilt insizyonu yapıldı. Keskin ve künt diseksiyonlar ile aksiller arter, ven ve brakial pleksus bulundu. Pektoralis minör kası kaldırılarak altındaki tümöre ulaşıldı. Tümörün aksiller artere yapışık olduğu görüldü. Arterden ayrılmadı. Mevcut

kesiden arterin proksimali kontrol altına alınmadığı için infraklaviküler bölgeden yapılan insizyon ile subklaviyen artere ulaşıldı. Sistemik heparinizasyon sonrası proksimalde subklaviyen artere distalde aksiller arter kleplendi. Tümör arter ile birlikte eksize edildi. Ardından 7 mm ringli greft subklaviyen arter ile aksiller arter arasına interpoze edildi (Şekil 2). Anastomozun distalinde aksiller arterde nabız palpabl idi. Künt diseksiyonlar esnasında aksiller vendeki yaralanma primer sütüre edildi. Kanama kontrolü sonrası loja bir adet hemovac dren yerleştirilerek operasyona son verildi. Operasyon sonrasında ekstübe edilerek yoğun bakıma alındı. Postoperatif 1. günü servis takibine alınan hastanın postoperatif 2. günü dreni çekildi. Takiplerinde komplikasyon gelişmeyen hasta postoperatif 6. günü taburcu edildi. Operasyon sonrası 3. ayında çekilen MR'da nüks saptanmamıştır.

Tartışma

Desmoid tümörler nadir görülürler ve tüm neoplazmaların % 0,03'n, yumuşak doku tümörlerinin %3'n oluştururlar. Kadınlarda erkeklere göre 2:1 oranında daha sık görülürler. Genç yetişkinler en sık etkilenen gruptur ve sıklıkla 25-35 yaş arasındadırlar (5). Desmoid tümörlerin çoğu sporadik olarak ortaya çıkar, ancak ailesel adenomatöz polipozis sendromu (FAP) ile ilişkilendirilebilirler. FAP hasta popülasyonunda bu tümörler için cinsiyet farkı yoktur (6). Desmoid gelişimiyle ilişkilendirilen faktörler arasında hamilelik, hormonal maruziyet ve travma ve/veya cerrahi gibi fiziksel faktörler yer alır (7).

Desmoid tümörler, metastaz yapamamaları nedeniyle gerçek bir malignite olarak kabul edilmeseler de, komşu yapıları lokal olarak

invaze etme potansiyelleri açısından agresiftirler. (8)

Desmoid tümörler vücudun herhangi bir yerinde oluşabilirler. Ekstraabdominal, intraabdominal ve abdominal olmak üzere 3 gruba ayrılırlar. Ekstraabdominal desmoid tümörler, pelvik, baş, boyun ve ekstremitelerdeki tümörlerden oluşur. Derin fasyadan veya kaslardan kaynaklanırlar, infiltratif bir büyüme paternine sahiptirler ve genellikle kötü sınırlıdırlar (9). İnaabdominal desmoid tümörler sıklıkla ince bağırsağın mezenterinde veya pelviste ortaya çıkar. Bu konum daha yaygın olarak FAP ile ilişkilendirilir, ancak sporadik olarak da ortaya çıkabilir. İnaabdominal veya abdominal desmoid tümör saptanan 40 yaş altı hastalarda polipozu dışlamak için kolonoskopi yapılmalıdır (10). Abdominal desmoid tümörler üç grup arasında en iyi prognoza sahip olanlardır. %6-20 gibi düşük nüks oranları vardır ve en yüksek spontan gerileme görülen gruptur. Bu yerleşim aynı zamanda gebeliğe bağlı desmoid tümörlerin en yaygın olanıdır. Hamilelik sırasında desmoid tümörlerin yavaş bir seyir izlediği, obstetrik komplikasyon riskini artırmadığı ve sonraki gebelikler için bir kontrendikasyon olmadığı bildirilmiştir (11).

Desmoid tümörlerin teşhisi ve takibinde kullanılan görüntüleme yöntemleri arasında ultrasonografi (USG), bilgisayarlı tomografi (BT) ve Magnetik rezonans (MR) yer alır. Kontrastlı BT taraması, intraabdominal tümörlerin komşu intraabdominal vasküler yapılar ve organlara yakınlığını değerlendirmek için tercih edilir. MRG, karışık fibröz ve hücresel bileşenlerden dolayı genellikle heterojen bir model gösteren ekstremiteler ve yumuşak doku tümörlerini değerlendirmek

için tercih edilen bir yöntemdir. USG, nüksü araştırmak veya ekstremiteler ve karın duvarındaki lezyonları takip etmek için kullanılabilir (12).

Tanıyı doğrulamak için biyopsi zorunludur. Görüntü kılavuzluğunda tru-cut biyopsiler, ultrason eşliğinde yumuşak doku lezyonlarından biyopsi ve intraabdominal tümörler için BT kılavuzluğunda biyopsi kullanılan yöntemlerdir (13). Biz hastamızda kontrastlı MR ile kitleyi, üst ekstremitte BT anjiyografi ile tümörün vasküler yapılarla olan ilişkisini değerlendirdik. Daha öncesinde desmoid tümör tanısı olduğu için operasyon öncesi biyopsi yapma gereği duymadık.

Geniş lokal ekzisyon, desmoid tümörlerin standart tedavisi olmuştur. Cerrahinin temel amacı en iyi fonksiyonel ve kozmetik sonucu elde etmek ve negatif cerrahi sınırı sağlamaktır. Cerrahi tedavi, bu tümörlerin infiltratif doğası nedeniyle zorlayıcı olabilir. Retrospektif çalışmalar, cerrahi sınır negatif rezeksiyon için %16-22, mikroskobik olarak pozitif rezeksiyon için %19-48 arasında değişen nüks oranları göstermiştir. (13,14). Olgumuzda göğüs cerrahisi kliniği ile birlikte arteri de içine alan geniş ekzisyon yapıldı. 3. ayında yapılan MR'da nüks saptanmadı.

Hastalığın doğal seyri sırasında tümörlerin büyümesi durabilir ve hatta küçülebilir. Bu nedenle, son yıllarda başlangıç tedavisi için aktif sürveyans (AS) ile takip önerilmeye başlanmıştır (15). Takip sırasında tümör büyüyüp çevre organları etkilediğinde, klinik semptomlara neden olmaya başladığında veya hastanın görünümünü olumsuz etkilediğinde müdahale gerekir. Bu tedaviler daha invazivdir ve cerrahi rezeksiyon, radyoterapi, çoklu ilaç

kemoterapisi ve moleküler hedefli tedaviyi içerir. (16)

Antiöstrojen ajanlar ve NSAID'ler, etkinlikleri ve nispeten düşük yan etki profilleri nedeniyle birinci basamak ajanlar olarak kabul edilebilir. En yaygın antiöstrojen ajanlar tamoksifen ve raloksifendir. Bu ajanlara yanıt oranları yaklaşık %40 ila %51'dir. Sulindac, en sık kullanılan NSAİİ'dir. Yanıt oranlarını iyileştirmek için hormonal tedaviler ve NSAID'ler tipik olarak kombinasyon halinde kullanılır (17,18).

Desmoid tümörlerde kemoterapinin yanıt oranının %79'a kadar çıktığı bildirilmiştir. Olası yan etkiler nedeniyle, kemoterapi genellikle ikinci basamak sistemik tedavi olarak kabul edilir. Hızla ilerleyen hastalığı, kritik anatomik yapıların etkilenmesi veya semptomatik, rezeke edilemeyen tümörleri olanlar için birinci basamak tedavi olarak düşünülebilir. Antrasiklin kullanan kombinasyonların daha etkili olduğu saptanmıştır. Yaygın olarak kullanılan diğer ajanlar arasında metotreksat, vinblastin ve sisplatin bulunur (19,20).

Tirozin kinaz inhibitörleri (TKI), desmoidlerin tedavisinde kullanılmıştır. Hastalığın stabilitesini sağlar, sınırlı toksisiteye sahiptir, ancak düşük yanıt oranları vardır. İmatinib kullanan bir faz II denemesi objektif yanıt oranını yalnızca %6 olarak bildirdi. Vasküler endotelial büyüme faktörü reseptörlerini de bloke eden başka bir TKI olan sunitinibin de desmoid tümörlerin tedavisinde kullanımı araştırılmıştır. Ancak ciddi yan etkiler ortaya çıkmaktadır (21,22). Desmoid tümörlerin tedavisinde etkili olduğu değerlendirilen ve gösterilen diğer TKI ve antianjiyojenik ilaçlar sorafenib ve pazopanibdir. Sorafenib ile tedavi edilen 26

hastanın retrospektif bir incelemesinde, hasta tarafından bildirilen semptomların %70'inde iyileşme görüldüğü saptanmıştır. Pazopanib ile tedavi edilen hastalarda sorafenib ile görülen sonuçlara benzer şekilde semptomlarda iyileşme ve tümörde küçülme olduğunu göstermektedir (23,24).

Radyasyon tedavisi, cerrahi sınır pozitif rezeksiyonlar için adjuvan tedavi olarak ve tamamen rezeke edilmiş tümörlerin nüksünü azaltmak için kullanılmıştır. Radyasyon ayrıca rezeke edilemeyen tümörlerin veya rezeksiyonun kabul edilemez morbidite veya fonksiyonel eksiklik ile ilişkili olan tümörlerin birincil tedavisinde başarıyla kullanılmıştır. Cerrahi tedavi, cerrahi +radyoterapi ve sadece radyoterapi ile tedavi edilen hastaları değerlendiren 22 çalışmanın geniş meta analizinde sadece cerrahiye göre cerrahi +radyoterapi ve sadece radyoterapi ile daha yüksek bir lokal kontrol (%75 ve %78) sağlandığı görülmüştür (25). Başka bir çalışmada tek başına cerrahi (%14,8), tek başına radyasyon (%15,4) ve cerrahi artı radyasyon (%32,1) arasında nüks oranlarında bir fark bulunmamıştır. (26) Bazı hastalarda radyoterapinin yararı var gibi görünse de, desmoid tümörlerde radyoterapinin gerçek faydasını gösteren prospektif, randomize bir çalışma bulunmamaktadır. Çalışmaların çoğu küçük, retrospektif çalışmalardır ve hasta seçiminde standardizasyon yoktur.(27)

Sonuç olarak desmoid tümörler iyi huylu tümörler olmalarına rağmen lokal invaziv seyirleri nedeniyle agresif özellik gösterirler. Cerrahi sınır negatif bile olsa nüks etme potansiyeli nedeniyle yakın takip etmek gerekmektedir. Takipte MRG güvenle kullanılabilir.

Çıkar çakışması beyanı

Yazar bu yazının hazırlanması ve yayınlanması aşamasında herhangi bir çıkar çakışması olmadığını beyan etmiştir.

Finansman

Yazar bu yazının araştırma ve yazarlık sürecinde herhangi bir finansal destek olmadığını beyan etmiştir.

Kaynaklar

1. Micke O, Seegenschmiedt MH. German Cooperative Group on Radiotherapy for Benign Diseases. Radiation therapy for aggressive fibromatosis (desmoid tumors): Results of a national patterns of care study. *Int J Radiat Oncol Biol Phys.* 2005;61(3):882-891
2. Pajares B, Torres E, Jiménez B, et al. Multimodal treatment of desmoid tumours: The significance of local control. *Clin Transl Oncol.* 2011;13(3):189-193
3. Kasper B, Ströbel P, Hohenberger P. Desmoid tumors: Clinical features and treatment options for advanced disease. *Oncology.* 2011;16(5):682.
4. Briand S, Barbier O, Biau D, et al. Wait-and-see policy as a first-line management for extra-abdominal desmoid tumors. *JBJS.* 2014;96(8):631-638
5. Eastley NC, Hennig IM, Esler CP, et al. Nationwide trends in the current management of desmoid (aggressive) fibromatosis. *Clin Oncol (R Coll Radiol)* 2015;27(6):362–8.
6. SK, Phillips RK. Desmoids in familial adenomatous polyposis. *Br J Surg* 1996;83(11):1494–504
7. Eastley N, Aujla R, Silk R, et al. Extra-abdominal desmoid fibromatosis—a

- sarcoma unit review of practice, long term recurrence rates and survival. *Eur J Surg Oncol* 2014;40(9):1125–30
8. Peng PD, Hyder O, Mavros MN, et al. Management and recurrence patterns of desmoids tumors: a multi-institutional analysis of 211 patients. *Ann Surg Oncol* 2012;19(13):4036–42.
 9. Ballo MT, Zagars GK, Pollack A. Radiation therapy in the management of desmoid tumors. *Int J Radiat Oncol Biol Phys* 1998;42(5):1007–14.
 10. Kasper B, Baumgarten C, Bonvalot S, et al. Management of sporadic desmoidtype fibromatosis: a European consensus approach based on patients' and professionals' expertise - a sarcoma patients EuroNet and European organisation for research and treatment of cancer/soft tissue and bone sarcoma group initiative. *Eur J Cancer* 2015;51(2):127–36.
 11. Fiore M, Coppola S, Cannell AJ, et al. Desmoid-type fibromatosis and pregnancy: a multi-institutional analysis of recurrence and obstetric risk. *Ann Surg* 2014; 259(5):973–8.
 12. Walker EA, Petscavage JM, Brian PL, et al. Imaging features of superficial and deep fibromatoses in the adult population. *Sarcoma* 2012;2012: 215810
 13. Mullen JT, Delaney TF, Kobayashi WK, et al. Desmoid tumor: analysis of prognostic factors and outcomes in a surgical series. *Ann Surg Oncol* 2012;19(13): 4028–35
 14. Coşkun et al. Extra-abdominal desmoid fibromatosis: An evaluation of clinical factors affecting local recurrence rates. *Acta Orthop Traumatol Turc* 2021; 55(6): 547–551
 15. Kasper B, Baumgarten C, Garcia J, et al. An update on the management of sporadic desmoid-type fibromatosis: a European Consensus Initiative between Sarcoma PATients EuroNet (SPAEN) and European Organization for Research and Treatment of Cancer (EORTC)/Soft Tissue and Bone Sarcoma Group (STBSG). *Ann Oncol*. 2017 Oct;28 (10):2399—408.
 16. Nieuwenhuis MH, Lefevre JH, Bülow S, et al. Family history, surgery, and APC mutation are risk factors for desmoid tumors in familial adenomatous polyposis: an international cohort study. *Dis Colon Rectum*. 2011 Oct;54(10): 1229—34.
 17. Huang K, Wang CM, Chen JG, et al. Prognostic factors influencing event-free survival and treatments in desmoid-type fibromatosis: analysis from a large institution. *Am J Surg* 2014;207(6):847–54.
 18. Desurmont T, Lefevre JH, Shields C, et al. Desmoid tumour in familial adenomatous polyposis patients: responses to treatments. *Fam Cancer* 2015;14(1):31–9.
 19. Desurmont T, Lefevre JH, Shields C, et al. Desmoid tumour in familial adenomatous polyposis patients: responses to treatments. *Fam Cancer* 2015;14(1):31–9.
 20. Garbay D, Le Cesne A, Penel N, et al. Chemotherapy in patients with desmoid tumors: a study from the French sarcoma group (FSG). *Ann Oncol* 2012;23(1): 182–6
 21. Chugh R, Wathen JK, Patel SR, et al. Efficacy of imatinib in aggressive fibromatosis: results of a phase II multicenter sarcoma alliance for research through collaboration (SARC) trial. *Clin Cancer Res* 2010;16(19):4884–91.

22. Jo JC, Hong YS, Kim KP, et al. A prospective multicenter phase II study of sunitinib in patients with advanced aggressive fibromatosis. *Invest New Drugs* 2014; 32(2):369–76.
23. Gounder MM, Lefkowitz RA, Keohan ML, et al. Activity of sorafenib against desmoid tumor/deep fibromatosis. *Clin Cancer Res* 2011;17(12):4082–90.
24. Martin-Liberal J, Benson C, McCarty H, et al. Pazopanib is an active treatment in desmoid tumour/aggressive fibromatosis. *Clin Sarcoma Res* 2013;3(1):13.
25. Penel N, Le Cesne A, Bui BN, et al. Imatinib for progressive and recurrent aggressive fibromatosis (desmoid tumors): an FNCLCC/French sarcoma group phase II trial with a long-term follow-up. *Ann Oncol* 2011;22(2):452–7
26. Gluck I, Griffith KA, Biermann JS, et al. Role of radiotherapy in the management of desmoid tumors. *Int J Radiat Oncol Biol Phys* 2011;80(3):787–92.
27. Grignol et al. Management of Desmoids. *Surg Clin N Am* 96 (2016) 1015–1030

